

perioden efter de gældende regler ville have haft et særlig stort statsindkomstskattefradrag, skal gå glip af den fordel, der knytter sig hertil, har man ved reglen i § 4, stk. 1 foreslået, at disse skatteydere ved indkomstopgørelserne for skatteårene 1957—58 og 1958—59 skal have adgang til at fradrage et indkomstskattebeløb ud over det, der beregnes efter reglerne i § 2. Dette „merfradrag“, der ved opgørelsen af fradragsindkomsten og den skattepligtige indkomst behandles efter samme regler som kommuneskatten, beregnes som det beløb, hvormed de i indkomståret betalte indkomstskatter til staten og den fælleskommunale udligningsfond overstiger det beregnede statsskattefradrag. Det er ved opgørelsen af „merfradraget“ uden betydning, om de i indkomståret erlagte skatter er indbetalt til de normale betalingsterminer for de pågældende skatteår eller på et senere tidspunkt, f. eks. som følge af en efterbetalingssag.

Medens de indkomstskatter til staten, som erlægges i indkomstår, der danner grundlag for ansættelsen for skatteåret 1957—58 alle er pålignet efter de gældende regler, vil den statsskat, der betales i indkomstår, der danner grundlag for ansættelserne for skatteåret 1958—59, sædvanligvis være pålignet dels efter de gældende regler dels efter lovforslagets bestemmelser. Af praktiske grunde har man imidlertid fundet det nødvendigt at foreslå eventuelle „merfradrag“ også for skatteåret 1958—59 beregnet på grundlag af hele det statsskattebeløb, der er betalt i løbet af indkomståret, uanset at beløbet for en dels vedkommende normalt vil være pålignet efter de foreslåede regler.

Også efter udløbet af de to ovennævnte overgangsåre, skatteårene 1957—58 og 1958—59, altså fra og med skatteåret 1959—60, vil der kunne opstå spørgsmål om fradrag af erlagt statsindkomstskat og fælleskommunal indkomstskat, der er beregnet efter de gældende regler. Spørgsmålet vil navnlig opstå for skattebeløb, der erlægges i forbindelse med forhøjelser af ansættelser og efterbetalingssager vedrørende skatteår forud for den ny ordnings ikrafttræden. Da disse skattebeløb beregnes efter regler, der forudsætter, at de kan bringes til fradrag ved indkomstopgørelsen, må de også fremover kunne fradrages ved indkomstopgørelsen for betalingsåret. Reglen i lovforslagets § 4, stk. 2, giver hjemmel hertil for såvidt angår statsskat for skatteåret 1955—56 og tidligere skatteår. Når man ikke har medtaget statsskat vedrørende skatteåret 1956—57, skyldes det, at skatterne for dette skatteår normalt betales i et indkomstår, hvor fradraget for betalt statsskat efter forslaget erstattes af et beregnet statsskattefradrag.

Samme betragtning kan gøres gældende med hensyn til statsskatterne for en del af skatteåret 1955—56. Man har imidlertid fundet det mest praktisk at indrømme skatteyderne fradrag for forhøjelsen af statsskattebeløbene vedrørende hele dette skatteår.

Forsåvidt angår efterbetalingsbeløb m. v. vedrørende skatteåret 1957—58 og følgende skatteår vil ændringen i indkomstansættelserne automatisk medføre, at statsskattefradraget reguleres som led i omberegningen af indkomstskatterne. Ved en forhøjelse af ansættelserne vil der således allerede ved beregningen af efterbetalingen blive indrømmet skatteyderne et forhøjet skattefradrag, og der er derfor ingen grund til at tage det efterbetalte statsskattebeløb i betragtning ved indkomstansættelsen for betalingsåret. Efterbetalte kommuneskattebeløb m. v. vil derimod i medfør af § 1 a—c som hidtil kunne bringes til fradrag i betalingsåret.

De foreslåede overgangsregler har af praktiske grunde måttet udformes således, at de tager sigte på det store flertal af skatteydere. Det kan derfor ikke udelukkes, at enkelte skatteydere, f. eks. fordi en betydelig efterbetaling for skatteåret 1956—57 først bliver udredet efter udløbet af det regnskabsår, der ligger til grund for skatteåret 1958—59, ikke vil være i stand til at benytte sig af de foreslåede overgangsregler i § 4. Medfører et forhold af denne art, at en skatteyder bliver særlig ugunstigt stillet, vil der være mulighed for at råde bod herpå ved en bevillingsmæssig lempelse i henhold til statsskatteovens § 37.

Bestemmelsen i § 5 omhandler tilbagebetalinger af for meget erlagte skattebeløb. Efter de gældende regler er sådanne tilbagebetalingsbeløb fuldt ud indkomstskattepligtige, idet de har været fradraget ved indkomstopgørelsen for tidligere skatteår. Disse regler foreslås opretholdt for såvidt angår kommuneskat m. v., da de gældende regler om fradrag for disse skatter foreslås opretholdt ved § 1 a—c.

Forsåvidt angår tilbagebetaling af indkomstskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond for 1. halvår af skatteåret 1955—56 og tidligere skatteår foreslås de gældende regler ligeledes opretholdt, fordi disse skatter normalt vil være bragt til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteår forud for den nye ordnings ikrafttræden.

Skattebeløb vedrørende 2. halvår af skatteåret 1955—56 samt hele skatteåret 1956—57 vil sædvanligvis være indbetalt i indkomstår, hvor fradrag for betalte statsskatter efter forslaget erstattes af et beregnet statsskattefradrag. Da sådanne skattebeløb i reglen ikke vil have påvirket indkomst-